

Sygn. akt IV Ua 34/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SSO Jacek Witkowski

Sędziowie: SSO Katarzyna Antoniak

SSO Elżbieta Wojtczuk (spr.)

Protokolant sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2015 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku B. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do zasiłku chorobowego

na skutek apelacji B. K. (1)

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 13 sierpnia 2014r. sygn. akt IV U 186/14

oddala apelację.

Sygn. akt Ua 34/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 14.02.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej B. K. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1.01.2014r. do 17.02.2014r.

Organ rentowy wskazał, że w okresie od 1.05.2012r. do 31.12.2013r. ubezpieczona była zatrudniona na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...), T. Z. i Spółka, Sp. k. w G.. Płatnik składek wypłacił wynagrodzenie za okresy orzeczonej niezdolności do pracy na podstawie art. 92 kp za okres od 1.12.2013r. do 31.12.2013r. Następnie do organu rentowego wpłynęły zaświadczenia lekarskie z orzeczoną niezdolnością do pracy za okres od 27.12.2013r. do 7.01.2014r., od 8.01.2014r. do 18.01.2014r., od 19.01.2014r. do 28.01.2014r. i od 29.01.2014r. do 17.02.2014r. Organ rentowy podniósł, że tytuł ubezpieczenia chorobowego ubezpieczonej ustal 31.12.2013r. Z analizy konta ubezpieczeń społecznych wynika, że od 1.03.2013r. ubezpieczona jest zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego jako współnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Organ rentowy powołał się na treść art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz wskazał, że ubezpieczona jako współnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może ubiegać się o zasiłek chorobowy z tego tytułu.

Powyższa sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt IV U (...).

W odwołaniu od powyższej decyzji pełnomocnik ubezpieczonej wniosła o jej zmianę i przyznanie ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1.01.2014r. do 17.02.2014r. oraz zasądzenie kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

Pełnomocnik ubezpieczonej wskazała, że w dniu powstania niezdolności do pracy, tj. 1.12.2013r. ubezpieczona podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu pracy wykonywanej na podstawie stosunku pracy u płatnika składek (...) T. Z. i Spółka, Sp. k. w G.. Stosunek pracy ustał z dniem 31.12.2013r. Następnie podniosła, że ochrony przewidzianej w art. 6 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie wyłącza przepis art. 13 ust. 2 tejże ustawy. Wskazała, że nieprawdziwe są stwierdzenia organu rentowego, iż ubezpieczona jest zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego jako współnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Wskazany przez ZUS numer NIP jest błędny – nie widnieje w rejestrze. Ubezpieczona nie była zgłoszona do tego ubezpieczenia, jest współniczką w spółkach (...) Sp. z o.o. oraz BEZPIECZNY MAJĄTEK M. L., B. K. (2) Sp. j. Zdaniem pełnomocnik ubezpieczonej z samego faktu bycia współnikiem w tych spółkach nie można wywieść wniosku, że ubezpieczona prowadzi działalność zarobkową. Ubezpieczona nie otrzymuje żadnych dochodów z tytułu bycia współnikiem w tych spółkach, nie pozostaje również w żadnej z tych spółek w stosunku pracy, ani nie łączy jej z żadną z tych spółek umowa cywilnoprawna powodująca uzyskiwanie jakichkolwiek świadczeń. Pojęcie działalności zarobkowej obejmuje formy prowadzenia działalności, w ramach których ubezpieczony uzyskuje dochód. Tymczasem świadczenia uzyskiwane w związku ze stosunkiem pracy stanowiły jedyne uzyskiwane przez ubezpieczoną dochody.

Decyzją z 18.03.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej B. K. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 18.02.2014r. do 12.03.2014r. W jej uzasadnieniu organ rentowy powołał się na argumenty wskazane w decyzji z 14.02.2014r.

Powyższa sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt IV U (...).

W odwołaniu od powyższej decyzji pełnomocnik ubezpieczonej wniosła o jej zmianę i przyznanie ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 18.02.2014r. do 12.03.2014r. oraz zasądzenie kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

Pełnomocnik ubezpieczonej powtórzyła argumenty zawarte w odwołaniu od decyzji z 14.02.2014r.

Zarządzeniem z 21.05.2014r. obie sprawy zostały połączone do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt IV U (...)

Wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy (...)IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania od obydwu odwołań.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego było wynikiem następujących ustaleń faktycznych i rozważań prawnych.

B. K. (1) była zatrudniona w okresie od 1.05.2012r. do 31.12.2013r. na podstawie umowy o pracę w firmie (...), T. Z. i Spółka, Sp. k. w G.. Pracodawca wypłacił pracownicy wynagrodzenie za okresy orzeczonej niezdolności do pracy za okres od 1.12.2013r. do 31.12.2013r.

Tytuł obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego ustał 31.12.2013r.

W okresie od 1.01.2014r. do 12.03.2014r. B. K. (1) była nadal niezdolna do pracy.

Od 1.03.2013r. B. K. (1) prowadzi działalność gospodarczą w (...) Sp. z o.o. oraz BEZPIECZNY MAJĄTEK M. L., B. K. (2) Sp. j. Z tytułu tej działalności B. K. (1) zgłosiła się do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od 1.03.2013r.

Decyzją z 20.02.2014r. organ rentowy stwierdził, że B. K. (1) jako współnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz współnicy spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej u płatnika składek podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od 1.11.2013r. do 28.11.2013r. oraz od 1.01.2014r. Powyższa decyzja jest prawomocna. B. K. (1) nie wносиła odwołania od powyższej decyzji.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2005r., Nr 31, poz. 267 ze zm.) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Przysługuje on również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego (art. 7 pkt 1).

W myśl art. 13 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Bezspornie niezdolność do pracy ubezpieczonej powstała w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, tj. od 1.12.2013r., podczas gdy tytuł obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego ustał 31.12.2013r.

Kwestią sporną było zagadnienie, czy po tej dacie do 12.03.2014r. (ostatni dzień niezdolności do pracy objęty zakwestionowanymi zwolnieniami lekarskimi) ubezpieczona kontynuowała działalność zarobkową.

Rodzi się zatem pytanie, czy bycie współnikiem spółki jawnej stanowiło kontynuację działalności zarobkowej.

Sąd Rejonowy powołała stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z 7.05.2003r. (III UZP 3/03, OSNP 2004/2/39), zgodnie z którym wyłączenie prawa do zasiłku chorobowego na podstawie w/w przepisu dotyczy sytuacji, gdy osoba niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego nie podlega żadnemu ubezpieczeniu, natomiast kontynuuje lub podejmuje działalność zarobkową uprawniającą ją do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. W takiej sytuacji niezdolność do pracy nie daje podstaw do przyznania zasiłku chorobowego mimo spełnienia warunków określonych w art. 7 ustawy, skoro osoba taka nie skorzystała z możliwości dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i powstania nowego tytułu ubezpieczenia.

Sąd wskazał, że analogiczna sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie.

Zgodnie z treścią art. 3 pkt 1 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa tytuł ubezpieczenia chorobowego oznacza zatrudnienie lub inną działalność, których podjęcie rodzi obowiązek ubezpieczenia chorobowego lub uprawnienie do objęcia tym ubezpieczeniem na zasadach dobrowolności w rozumieniu przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Tytułem prawnym uprawniającym do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, zgodnie z art. 11 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U z 2009r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.) jest bycie osobą prowadzącą pozarolniczą działalność.

W niniejszej sprawie ubezpieczona po dniu ustania tytułu obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego kontynuowała działalność zarobkową stanowiącą tytuł prawny uprawniający do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, gdyż prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą. Zgodnie bowiem z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się współników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej.

Sąd wskazał, że bez znaczenia jest okoliczność, że ubezpieczona nie otrzymuje żadnych dochodów z tytułu bycia współnikiem spółki jawnej.

Pojęcie działalności zarobkowej na gruncie art. 13 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa powinni być rozumiane szeroko. To oznacza, że w sensie rodzajowym wchodzi tu więc w grę każda praca (działalność) zarobkowa, mogąca stanowić źródło dochodów (H. Pławucka, glosa do uchwały Sądu Najwyższego z 30.08.2001r., III ZP 11/200, OSP 2002/12/599).

W orzecznictwie, jeszcze na tle ustawy z grudnia 1974r., wskazywano, że „działalnością zarobkową” jest działalność stanowiąca źródło dochodu z tytułu własnej pracy, niezależnie od podstawy jej wykonywania. Może nią być na przykład zatrudnienie na podstawie umowy o pracę czy umowy zlecenia lub umowy agencyjnej. Jedną z form działalności zarobkowej jest prowadzenie działalności gospodarczej na własny rachunek. Dodatkowo przyjmowano, że jest to tego rodzaju działalność zarobkowa, która stanowi tytuł do ubezpieczenia społecznego, ponieważ tylko taka działalność może być podstawą do wypłaty zasiłku w miejsce utraconego dochodu, a więc uczynić zbędną ochronę ubezpieczeniową z tytułu poprzedniej, zakończonych działalności. Podkreślano więc, że działalność zarobkowa to „działalność stanowiąca tytuł podlegania obowiązkowi ubezpieczenia chorobowego” (por. wyrok Sądu Najwyższego z 5.08.1999r., II UKN 68/99, OSNP 2000/19/726).

W świetle poczynionych ustaleń Sąd Rejonowy uznał, że ubezpieczona nie nabyła prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1.01.2014r. do 12.03.2014r. z uwagi na kontynuowanie działalności zarobkowej. W takiej sytuacji zaskarżone decyzje okazały się prawidłowe, więc na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego (...)z dnia 13 sierpnia 2014 r. wniosła B. K. (1) zaskarżając wyrok w całości i zarzucając naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 kpc mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, poprzez nie dokonanie wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i przyjęcie przez ubezpieczoną po ustaniu tytułu obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego kontynuowała działalność gospodarczą, a w konsekwencji błędne ustalenia faktyczne polegające na tym, że ubezpieczona nie nabyła prawa do zasiłku chorobowego. Wskazując na powyższe ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienia odwołania ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i bezzasadny jest zarzut naruszenia przez Sąd pierwszej instancji przepisu art. 233 § 1 kpc.

Sąd podziela w całości ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd pierwszej instancji, co powoduje, że nie zachodzi konieczność ich ponownego przytaczania. Sąd prawidłowo ustalił, że ubezpieczona B. K. (1) prowadzi działalność gospodarczą w (...) Sp. z o.o. oraz BEZPIECZNY MAJĄTEK M. L., B. K. (2) Sp. j. Powyższe wynika, bowiem z odpisów KRS-u dotyczących wskazanych spółek, gdzie ubezpieczona figuruje jako współnik, które to odpisy zostały załączone przez pełnomocnika ubezpieczonej do złożonych odwołań od zaskarżonych decyzji (k.10-15). Bezzasadny jest zatem zarzut ubezpieczonej, że ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji w tym zakresie są nieprawidłowe, skoro fakt prowadzenia działalności gospodarczej w ramach wskazanych spółek przyznany został już w treści odwołań.

Poza tym z decyzji organu rentowego nr 17 z dnia 20 lutego 2014r. znak: (...)wynika, że ubezpieczona B. K. (1) jako (...) spółki jawnej (...) Sp. j. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 01.11.2013 r. do 28.11.2013 r. oraz od dnia 01 stycznia 2014 r. do nadal. Powyższa decyzja jest prawomocna, ubezpieczona nie składała odwołania od niej do Sądu Okręgowego w (...) IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (okoliczność niesporna k. 56).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2005r., Nr 31, poz. 267 ze zm.) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Przysługuje on również osobie,

która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego (art. 7 pkt 1).

W myśl art. 13 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. Przepis art. 13 ust. 1 i 2 ustawy stanowi *lex specialis* do regulacji zawartej w przepisie art. 6 ust. 1 i 2 ustawy.

W okolicznościach niniejszej sprawy niezdolność do pracy powstała u ubezpieczonej 1 grudnia 2013 r. tj. w czasie gdy ubezpieczona podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu na podstawie umowy o pracę zawartej z Meliorant, T. Z. i Spółka, Sp. k. w G.. Stosunek pracy został rozwiązany z dniem 31 grudnia 2013 r. Roszczenie o zasiłek chorobowy dotyczy okresu od 1 stycznia 2014 r. do 12 marca 2014 r., a więc za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego. Prawdłowo Sąd pierwszej instancji uznał, że w niniejszej sprawie ma zastosowanie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Wskazany przepis ma zastosowanie zarówno do osób, u których niezdolność do pracy powstała w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego (tak jak w przypadku ubezpieczonej), jak również do osób u których niezdolność do pracy powstała po ustaniu tytułu ubezpieczenia w sytuacji, gdy zasiłek chorobowy dotyczy okresu po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym. Ubezpieczona wносиła o przyznanie zasiłku chorobowego za okres od 1 stycznia 2014 r. do 12 marca 2014r., czyli zasiłek dotyczy okresu po ustaniu tytułu ubezpieczenia. Ubezpieczona jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w ramach spółki: Bezpieczny Majątek M. L., (...) Spółka jawna w W. podlega zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Natomiast zgodnie z art. 11 ust. 2 tej ustawy dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10, czyli m.in. osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, tak jak ubezpieczona. Zatem w okolicznościach niniejszej sprawy ma zastosowanie przepis art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, bowiem ubezpieczona prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w ramach spółki jawnej, stanowiącą podstawę do objęcia jej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. W ocenie Sądu kontynuowanie przez ubezpieczoną prowadzenia działalności gospodarczej w postaci spółki jawnej - (...), (...) Spółka jawna w W. po ustaniu obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego tj. po 31.12.2013 r. stanowi działalność zarobkową w rozumieniu przepisu art. 13 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy. Działalność zarobkową - już tylko ze względów semantycznych - można ujmować szerzej niż pracę zarobkową. Odmienność ta wyraża różnicę pomiędzy regulacją z art. 13 i art. 17 ustawy.

Lektura przepisu art. 13 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie pozostawia wątpliwości, że pozbawienie prawa do świadczenia dotyczy wyłącznie okresu po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego. Znaczy to tyle, że dla zastosowania tego przepisu znaczenie ma wyłącznie działalność zarobkowa wykonywana po okresie ubezpieczenia.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 9 stycznia 2012 r., I UK 212/11 wskazał, że „działalność zarobkowa” semantycznie jest pojęciem szerszym niż „praca zarobkowa”. Zapatrywanie to jest czytelne również z innych przyczyn. Określenia „praca” i „działalność” konwenują z celem przepisów, w których zostały umiejscowione. O ile art. 17 ust. 1 ustawy nawiązuje do obowiązków wynikających z trwającej relacji ubezpieczeniowej, o tyle art. 13 ust. 1 koncentruje uwagę na możliwości zarobkowania po ustaniu tytułu ubezpieczenia. Nie każda bowiem działalność ubezpieczonego, nawet o charakterze odpłatnym, godzi w cel zwolnienia od pracy. Nie jest tak, gdy zachowanie ubezpieczonego polega na wykonywaniu pracy zarobkowej. Na gruncie przepisu art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy posłużenie się zwrotem „praca zarobkowa” nie przystawałoby do jego funkcji. W tym wypadku logiczne jest,

że położono akcent na czynnik zarobkowy. Sposób zachowania uprawnionego został zakreślony możliwie najszerszej, dlatego posłużono się terminem „działalność”. Inaczej rzecz ujmując, każdy przejaw zachowania człowieka, który przynosi przychód, jest wystarczającym powodem do pozbawienia prawa do zasiłku po ustaniu tytułu ubezpieczenia. Prowadzenie działalności gospodarczej w postaci spółki jawnej i w każdej innej formie prawnej nastawione jest na osiągnięcie dochodów z jej prowadzenia. W uzasadnieniu apelacji ubezpieczona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w toku całego procesu, wskazała jedynie, że nie osiąga żadnych dochodów z tytułu bycia współnikiem w spółkach: z ograniczoną odpowiedzialnością i spółce jawnej. Powyższe twierdzenie nie zostało poparte żadnymi dowodami. Profesjonalny pełnomocnik w toku procesu był bierny, nie zgłaszał żadnych wniosków dowodowych, a ciężar dowodu spoczywał na ubezpieczonej. Brak jest zatem podstaw, aby uznać, że kontynuowanie przez ubezpieczoną działalności gospodarczej w (...) spółki jawnej – (...), B. K. (2) Sp. j. w W. nie stanowiło działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia jej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 385 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.